Universitatea Babes-Bolyai Facultatea de Fizica

Rezumatul Tezei Doctorale

Obtinerea de noi nanoparticule plasmonice invelite in chitosan pentru detectie biomoleculara si activitate antibacteriana

Monica Potara

Coordonator Stiintific Prof. Dr. Simion Astilean

> CLUJ-NAPOCA 2012

Cuprins

Introducere

Capitolul 1: Sinteza Bibliografica	
1.1. Nanoparticulele de metal nobil si proprietatile acestora	3 -
1.1.1. Absorbtia si imprastierea plasmonica a nanoparticulelor de metal nobil	3 -
1.2. Aplicatiile biomedicale ale nanoparticulelor de metal nobil	3 -
1.2.1. Biodetectia bazata pe agregarea coloidala	3 -
1.2.2. Biodetectia bazata pe deplasarea LSPR	3 -
1.2.3. Biodetectia bazata pe imprastierea Raman amplificata de suprafata	4 -
1.2.4. Activitatea antibacteriana a nanoparticulelor de argint	4 -
1.3. Biopolimerul chitosan: proprietati si aplicatii biomedicale	5 -
Capitolul 2: Nanocompozite de Aur-Chitosan: Sinteza si Caracterizare	
2.1. Formarea nanoparticulelor de aur in solutia de chitosan	6 -
2.2. Studiul formarii nanoparticulelor de aur in solutia de chitosan la diferite	
temperaturi de reactie	7 -
2.3. Studiul stabilitatii nanocompozitelor de aur-chitosan preparate	9 -
Capitolul 3: Sinteza Nanoparticulelor Anizotrope de Argint Mediata de	
Chitosan	
3.1. Cresterea nanoparticulelor triunghiulare	· 10 -
3.1.1. Primul pas: Prepararea solutiei de germeni de crestere	· 10 -
3.1.2. Al doilea pas: Cresterea nanoparticulelor triunghiulare de argint	· 10 -
3.1.3. Analiza morfologica prin TEM	· 10 -
3.2. Ajustatrea dimensiunii si morfologiei nanoparticulelor de argint	· 12 -
3.2.1. Efectul citratului de sodium asupra dimensiunii si morfologiei	4.0
nanoparticulelor	- 12 -
3.2.2. Efectul concentratiei de chitosan asupra dimensiunii si morfologiei	
nanoparticuleor	• 14 -
3.3. Stabilitatea nanocompozitelor de chitosan-argint sintetizate	· 14 -
3.3.1. Caracterizarea FT-IR	- 14 -
3.3.2. Studiul stabilitatii nanoparticulelor de chitosan-argint in diferite conditii	4 -
de mediu	15 -
Capitolul 4: Nanoparticulele Anizotrope de Argint invelite in Unitosan ca	
Senzori Plasmonici Duali LSPR-SERS	
4.1. Nanoparticulele anizotrope de argint invente in cintosan ca senzori	17
1 1 Songibilitates I SDP do indico do refractio (DI) ofoctiv (bulk)	17
4.1.1. Selisibilitatea LSPR de cuprafata	10
4.1.2. Sensibilitatea SEDS	10-
4.1.5. SellSiDiffidied SEKS	13.
SERS la nivel unimolecular	. 20 -
4.2.1 Caracterizarea morfologica si ontica a substratelor SERS	. 21 .
4.2.2. Detectia SFRS a ansamblului de molecule de adenina	. 22 -
4 2 3 Detectia SERS unimoleculara a adeninei	25 -
Canitolul 5: Activitatea Antibacteriana Sinergistica a Nanocomnozitelor	23
de Chitosan-Argint asunra <i>Stanhylococcus Aureus</i>	
5.1. Determinarea valorilor MIC si MBC	- 27 -
5.2. Imagistica AFM a efectelor antibacteriene ale nanoparticulelor de argint	- /
asupra S. aureus	- 28 -
5.3. Masuratorile SERS	- 29 -
Concluzii	- 30 -
Referinte	- 31 -

Introducere

Scopul major al tezei de fata este de a obtine nanocompozite anizotrope de chitosan si metal nobil cu rezonante plasmonice ajustabile, care pot servi ca biosenzori plasmonici multifunctionali si agenti antibacterieni eficienti.

Teza este structurata in sase capitole. **Capitolul 1** prezinta o scurta trecere in revista a literaturii stiintifice cu privire la aplicatiile biomedicale ale nanoparticulelor de metal nobil. Este introdusa o scurta discutie despre proprietatile optice ale nanoparticulelor metalice. Sunt subliniate neajunsurile particulelor sferice, si apoi sunt introduse nanoparticulele anizotrope.

In **Capitolul 2** este prezentata o metoda ecologica de sinteza a unei game largi de nanoparticule de aur, folosind ca agent reducator si stabilizator chitosanul, un polimer natural, biocompatibil si biodegradabil. Formarea nanocompozitelor de aur-chitosan este caracterizata prin spectroscopia de absorbtie UV–vis, microscopia electronica de transmisie (TEM), difractia de raze X (XRD), spectroscopia Raman si spectroscopia in infrarosu cu transformata Fourier (FT-IR).

In **Capitolul 3** este introdusa o metoda noua, in doua etape, de obtinere a nanoparticulelor anizotrope de argint invetite intr-un strat biopolimeric de chitosan. Morfologia si proprietatile optice ale bionanocompozitelor preparate sunt caracterizate prin spectroscopia de extinctie UV-VIS-NIR, TEM, XRD, difractia de electroni (ED), Raman si FT-IR. Prin efectuarea unei serii de experimente bine definite se demonstreaza ca rezonantele plasmonice ale nanoparticulelor sintetizate sunt ajustabile pe tot domeniul spectral vizibil, pana in domeniul infrarosu apropiat (NIR).

Capitolul 4 este divizat in doua parti. In prima parte, tinand cont de avantajul stabilitatatii ridicate a nanoparticulelor de argint invelite in chitosan, in combinatie cu raspunsul lor optic ajustabil, este integrata pe nanoparticulele plasmonice suspendate in solutie detectia bazata pe rezonantele plasmonice de suprafata localizate (LSPR) cu detectia prin spectroscopia Raman amplificata de suprafata (SERS). In partea a doua a acestui capitol se demonstreaza ca ansamblurile mici de nanoparticule anizotrope de argint inglobate in filme subtiri de chitosan permit detectia unimoleculara prin SERS.

In **Capitolul 5** este investigata posibilitatea combinarii sinergistice a chitosanului cu nanoparticulele de argint cu scopul de a identifica un material nou, biocompatibil cu propietati antibacteriene superioare. Sunt efectuate studii comparative pentru a evalua impactul nanoparticulelor, al compozitelor de chitosan-argint si al biopolimerului chitosan asupra a doua tulpini reprezentative de *Staphylococcus aureus* (*S. aureus*) rezistent la meticilina.

In **Capitolul 6** sunt prezentate concluziile si pespectivele studiilor mele.

Cuvinte cheie: nanoparticule de metal nobil, chitosan, rezonante plasmonice de suprafata localizate (LSPR), spectroscopia Raman amplificata de suprafata (SERS), agent antibacterian.

Capitolul 1 Sinteza Bibliografica

1.1. Nanoparticulele de metal nobil si proprietatile acestora

1.1.1. Absorbtia si imprastierea plasmonica a nanoparticulelor de metal nobil

Atunci cand dimensiunea unui material se apropie de scara nanometrica, proprietatile sale fizice si chimice se modifica substantial. Cel mai spectaculos fenomen este culoarea stralucitoare a nanoparticulelor coloidale, care este rezultatul interactiunilor electromagnetice dintre lumina incidenta si electronii de conductie din nanoparticulele metalice. In acest caz lumina incidenta se cupleaza cu frecventa de oscilatie a electronilor de conductie in nanoparticulele de metal nobil, producand asa numitele *rezonante plasmonice de suprafata* (SPR), care determina aparitia unei benzi de absorbtie intense in sprectrul vizibil [1]. In cazul nanoparticulelor metalice aceste SPR sunt localizate la suprafata nanoparticuleor si se numesc *rezonante plasmonice de suprafata localizate* (LSPR).

1.2. Aplicatiile biomedicale ale nanoparticulelor de metal nobil

Datorita proprietatilor lor chimice, electronice si plasmonice exceptionale, nanoparticulele metalice sunt foarte atractive pentru o gama larga de aplicatii biomedicale cum sunt: detectia moleculara, diagnosticul molecular, actiunea antibacteriana, transportul medicamentelor, terapia cancerului, etc. [2].

1.2.1. Biodetectia bazata pe agregarea coloidala

Sensibilitatea ridicata a pozitiei si intensitatii LSPR la mici modificari ale mediului din jurul nanoparticulelor este deosebit de atractiva pentru aplicatii in detectie. In functie de originea modificarilor LSPR, se pot distinge doua categorii de senzori: (1) senzori colorimetrici si (2) senzori bazati pe indicele de refractie (RI). In primul caz adsorbtia moleculelor pe suprafata nanoparticulelor induce agregarea acestora, fenomen insotit de o modificare drastica a culorii solutiei coloidale. In consecinta, detectia poate fi vizualizata cu ochiul liber. Agregarea coloidala a fost utilizata pe scara larga pentru detectia moleculelor relevante biologic, cum sunt ADN, anticorpi, etc. [3].

1.2.2. Biodetectia bazata pe deplasarea LSPR

A doua clasa de senzori se bazeaza pe deplasarea LSPR, determinata de modificarea indicelui de refractie al mediului din jurul nanoparticulelor. In acest caz detectia se poate monitoriza spectroscopic prin deplasarea pozitiei LSPR. Se disting doua moduri de schimbare a mediului din jurul nanoparticulelor si anume: (1) modificarea intregului mediu din jurul nanoparticulelor si (2)

modificarea locala a mediului prin adsorbtia unui strat molecular pe suprafata nanoparticulelor. In cea de a doua situatie, adsorbtia directa a moleculelor pe suprafata nanoparticulelor sau adsorbtia prin intermediul unui receptor sau molecule gazda produce o deplasare a LSPR, fapt deosebit de important in biodetectie. O prima demonstratie in care s-au folosit senzorii bazati pe modificarea indicelui de refractie pentru detectia unor molecule biologice relevante este modelul biotina-streptavidina [4]. De atunci, metoda de detectie bazata pe deplasarea LSPR a atras o atentie deosebita.

1.2.3. Biodetectia bazata pe imprastierea Raman amplificata de suprafata

Capacitatea de a identifica si de a furniza informatii structurale despre speciile moleculare in concentratie scazuta face ca spectroscopia Raman amplificata de suprafata (SERS) sa fie o metoda excelenta pentru biodetectia ultrasensibila, analiza si imagistica probelor biologice [5]. SERS se bazeaza, in mare masura, pe crearea unor campuri electromagnetice puternice la suprafata nanoparticulelor de metal nobil datorita oscilatiilor colective ale electronilor de conductie excitati de lumina incidenta. Aceste campuri amplifica imprastierea Raman a moleculelor situate in aceasta regiune [6]. Este bine cunoscut faptul ca amplificarea enorma a semnalului Raman este determinata, in principal, de acest efect, numit efect electromagnetic (EM). Cand un analit este adsorbit pe asa numitele puncte fierbinti, cum sunt spatiile goale sau jonctiunile create intre nanoparticulele interconectate, semnalul sau Raman creste considerabil, obtinandu-se un factor de amplificare suficient de mare pentru a putea detecta chiar si o singura molecula. Tranferul de sarcina (CT) dintre molecula adsorbita si banda de conductie a metalului este al doilea efect principal, care contribuie, la intregul semnal SERS. In timp ce efectul electromagnetic se extinde dincolo de o anumita distanta fata de suprafata metalului, transferul de sarcina este operational doar daca moleculele de analit sunt adsorbite direct pe suprafata metalica.

1.2.4. Activitatea antibacteriana a nanoparticulelor de argint

Efectul antibacterian al nanoparticulelor de argint fata de bacteriile Gram-negative si Grampositive a fost exploatat intr-un numar mare de studii. Totusi, mecanismul lor de toxicitate este doar partial explicat. Numeroase studii sugereaza faptul ca nanoparticulele interactioneaza cu membrana celulara si ca unele dintre acestea penetreaza peretele celular bacterian, cauzand astfel moartea bacteriilor [7]. Unele ipoteze sustin faptul ca mecanismul antimicrobian al nanoparticulelor de argint este mediat de formarea radicalilor liberi, care produc distrugerea membranei bacteriene si respective, moartea celulara [8]. Un alt mecanism sugereaza faptul ca activitatea antimicrobiana a nanoparticulelor se datoreaza ionilor eliberati de acestea [9]. O idee general acceptata este aceea ca efectul antibacterian al nanoparticulelor de argint depinde de diferiti parametri, cum sunt dimensiunea si forma particulelor, precum si stabilitatea acestora in mediul de crestere.

1.3. Biopolimerul chitosan: proprietati si aplicatii biomedicale

Chitosanul ((β -1, 4)-legat de D-glucozamina, N-deacetilat) este un derivat al chitinei, cel mai raspandit polimer natural dupa celuloza si se gaseste in exoscheletul artropodelor sau in peretii celulari ai ciupercilor si drojdiei [10]. Chitosanul se obtine prin deacetilarea partiala a chitinei (minim 50 %), asa cum este reprezentat schematic in Figura 1-1. In consecinta, chitosanul este un polimer natural, biocompatibil, biodegradabil care are proprietatea de a forma filme, prezinta o rezistenta mecanica ridicata si este usor de modificat chimic. Deoarece deacetilarea chitinei este incompleta, chitosanul este un copolimer, compus din glucozamina si N-acetilglucozamina (a se vedea Figura 1-1).



Figura 1-1. Reprezentarea schematica a extractiei si a deacetilarii chitinei.

Datorita proprietatilor sale unice, chitosanul este un material foarte atractiv pentru numeroase aplicatii biologice, printre care eliberarea controlata a medicamentelor, agent antibacterian, agent in vindecarea ranilor, supliment nutritional, agent pentru eliminarea toxinelor, substrat pentru ingineria tesuturilor, membrana semipermeabila, etc.[11].

Capitolul 2 Nanocompozite de Aur-Chitosan: Sinteza si Caracterizare

2.1. Formarea nanoparticulelor de aur in solutia de chitosan

Suspensia coloidala de aur a fost preparata la 50 °C printr-o metoda de sinteza ecologica, in care se utilizeaza biopolimerul chitosan ca agent reducator si stabilizator [12]. Formarea nanoparticulelor de aur (GNPs) a fost pusa in evidenta vizual, prin culoarea rosie specifica solutiei coloidale. Culoarea vizibila este rezultatul interactiunii rezonante a luminii cu GNPs prin excitarea plasmonilor de suprafata din nanoparticulele metalice. Deoarece spectrul optic al GNPs depinde de dimensiunea si forma acestora, precum si de mediul lor local si de cuplajul electromagnetic, formarea GNPs a fost monitorizata nu doar vizual, ci, mai précis, prin spectroscopia de extinctie UV-vis si microscopia electronica de transmisie (TEM).



Figura 1-2. (A) Spectrele de extinctie UV-vis normalizate ale nanoparticulelor de aur sintetizate astfel: (a) folosind chitosanul ca agent reducator si stabilizator and (b) folosind citratul de sodiu ca agent reducator si stabilizator. In interior este prezentata o imagine fotografica a solutiei coloidale de nanoparticule de aur sintetizate in prezenta chitosanului. (B) O imagine TEM reprezentativa a GNPs sintetizate in prezenta chitosanului. In interior este prezentata histograma pentru disributia de dimensiuni a nanoparticulelor.

Figura 1A-2 ilustreaza o imagine fotografica a solutiei coloidale impreuna cu spectrul de extinctie UV-vis al acestei solutii, masurat la sfarsitul procesului de sinteza. Spectrul prezinta o banda plasmonica localizata la 525 nm. Pentru comparatie, in Figura 1Ab-2 este introdus spectrul de extinctie UV-vis al nanoparticulelor sferice de aur cu diametrul de 18 nm sintetizate prin metoda Turkevich-Frens [13].

Prin masuratorile TEM au fost obtinute informatii mai precise cu privire la forma si dimensiunea nanoparticulelor sintetizate. Figura 1B-2 ilustreaza o imagine TEM reprezentativa a nanoparticulelor de aur astfel sintetizate. Imaginile TEM pun in evidenta faptul ca solutia coloidala preparata consta, in principal, in nanoparticule sferice de aur dispersate in solutie, avand un diametru

mediu de 27 nm (a se vedea histograma in Figura 1B-2 din interior). Aceste rezultate au fost obtinute prin analiza mai multor imagini TEM.

2.2. Studiul formarii nanoparticulelor de aur in solutia de chitosan la diferite temperaturi de reactie

Efectul modificarii temperaturii de sinteza, in timp ce raportul dintre reactanti este mentinut constant, e semnificativ si acest lucru este evidentiat clar in Figura 2-2, in care am introdus pentru comparatie si imaginea TEM a probei preparate la 50 °C.



Figure 2-2. Imaginile TEM ale nanoparticulelor de aur preparate. (A) 100 $^{\circ}$ C. In interior este prezentata o imagine marita a lantului de nanoparticule de aur. (B) 50 $^{\circ}$ C. In interior este prezentata imaginea unei nanosfere individuale de aur inconjurata de un strat de chitosan. (C) 10 $^{\circ}$ C. Imaginea din interior pune in evidenta stratul de chitosan prezent pe laturile unui nanocristal individual de aur. (D) 4 $^{\circ}$ C. In interior este prezentata imaginea marita a unui crystal individual. In figurile (B) si (C) stratul de chitosan este evidentiat prin colorarea in contrast.

De exemplu, in cazul probei preparate la 100 °C, Figura 2A-2 pune in evidenta formarea nanoparticulelor sferice de aur cu un diametru mediu de 18 ± 2 nm si asamblarea acestora in lanturi ramificate de zeci pana la sute de particule. La temperatura medie, Figura 2B-2 ilustreaza formarea unor nanoparticule sferice de aur de dimensiuni mai mari, avand un diametru mediu de 27 ± 5 nm. Dimpotriva, la temperatura joasa, Imaginea 2C-2 evidentiaza formarea de nanoparticule anizotrope de dimensiuni mari cu forma de triunghiuri, triunghiuri tesite si hexagoane, cu latura cuprinsa intre 40 nm si 200 nm, impreuna cu un numar mic de nanoparticule sferice. Mai mult, micsorarea temepraturii de la 10 °C la 4 °C determina atat cresterea numarului de nanoparticule anizotrope, cat si a dimensiunii laturii acestora, la aproximativ 300 nm in cazul particulelor triunghiulare si in jur de 174 nm in cazul celor hexagonale (Figura 2D-2).



Figura 3-2. Spectrele de extinctie UV-vis ale GNPs sintetizate in solutie de chitosan la trei temperaturi representative. (a) temperatura ridicata (100 $^{\circ}$ C). (b) temperatura medie (50 $^{\circ}$ C). (c) temperatura joasa (10 $^{\circ}$ C). Pentru a putea fi comparate mai usor spectrele au fost normalizate la maximul de extinctie al GNPs individuale.

Efectul temperaturii de reactie asupra dimensiunii, formei si morfologiei nanoparticulelor de aur sintetizate a fost studiat, de asemenea, si prin spectoscopia de extinctie UV-vis. Proba sintetizata la temperatura medie prezinta un spectru caracteristic nanoparticulelor sferice de aur (Figura 3b-2), in timp ce proba sintetizata la temperatura joasa (10 °C) prezinta un spectru semnificativ diferit (Figura 3c-2). Astfel, prima banda plasmonica este deplasata la 544 nm si, in plus fata de aceasta banda, se observa aparitia unui nou maxim de extinctie in domeniul infrarosu apropiat (NIR), maxim care depaseste domeniul spectral de masurare al spectrometrului nostru (Figura 3c-2). Aceasta a doua banda corespunde rezonantei plasmonice caracteristice nanoparticulelor anizotrope de aur, de forma triunghiulara, asa cum pot fi observate in imaginea TEM (Figura 2C-2) [14]. Pe langa banda plasmonica atribuita nanoparticulelor sferice individuale, spectrul solutiei coloidale preparate la 100 °C prezinta o a doua rezonanta plasmonica localizata la 634 nm care depaseste primul maxim in ceea ce priveste intensitatea (Figura 3a-2). Pe baza simularilor teoretice (FDTD) am presupus ca banda plasmonica localizata la 528 nm in spectrul experimental al probei preparate la 100 °C este determinata de suprapunerea rezonatelelor plasmonice ale nanoparticulelor sferice individuale si a benzii plasmonice transversale caracteristica nanoparticulelor de aur interconectate. A doua banda, deplasata spre lungimi de unda mai mari, localizata la 634 nm, este determinata de raspunsul plasmonic al nanoparticulelor interconectate, asa cum pot fi observate in Figura 2A-2.



Figure 4-2. Spectrul XRD al unui film reprezentativ de compozite de aur-chitosan sintetizate la 10 ^oC In interior este ilustrata imaginea TEM marita a probei preparate la 10 °C.

Spectrul de difractie de raze X (XRD) in Figura 4-2 evidentiaza in mod clar structura cristalina a nanoparticulelor de aur sintetizate la temperatura joasa. Maximele din acest spectru de difractie corespund planelor {111}, {200}, {220}, {311} si {222} caracteristice unui cristal de aur cu fete centrate cubic (fcc) (JCPDS-fisierul nr.040784). Valoarea mare a intensitatii maximului de difractie localizat la $2\theta = 38.2^{\circ}$, atribuit fetelor {111} ale unui cristal de aur fcc, diferita fata de intensitatile relative caracteristice structurii cristaline a aurului la nivel macroscopic, scoate in evidenta faptul ca procesul de crestere la temperatura joasa este directionat specific si ca planul dominant al nanocristalelor obtinute este {111}.

2.3. Studiul stabilitatii nanocompozitelor de aur-chitosan preparate

Interactiunile dintre aur si chitosan au fost investigate prin masuratorile in infrarosu cu transformata Fourier. Rezultatele pun in evidenta implicarea gruparilor hidroxil si amino primare ale chitosanului in procesul de reducere si stabilizare a nanoparticulelor de aur. Nanoparticulele obtinute prezinta o stabilitate ridicata in diferite conditii de mediu, si anume pe durata depozitarii, la concentratii ridicate de sare, la modificarea pH-ului.

Capitolul 3

Sinteza Nanoparticulelor Anizotrope de Argint Mediata de Chitosan

3.1. Cresterea nanoparticulelor triunghiulare

3.1.1. Primul pas: Prepararea solutiei de germeni de crestere

Pentru a sintetiza nanoparticule de argint de dimensiune si forma controlabila, am dezvoltat o metoda de sinteza mediata de germeni de crestere [15]. Pentru aceasta a fost preparata o solutie stoc de particule de argint, numite "germeni de crestere", prin reducerea azotatului de argint cu borohidrura de sodiu la temperatura ghetii.

3.1.2. Al doilea pas: Cresterea nanoparticulelor triunghiulare de argint

In al doilea pas a fost preparat un amestec de solutie de germeni de crestere, citrat de sodiu, acid ascorbic si chitosan, care a fost apoi incalzit si mentinut la temperatura de 35±2 °C. Peste acest amestec s-au adaugat picaturi de azotat de argint sub continua agitatie magnetica. Reactia s-a finalizat intr-un interval de 5 minute, timp in care culoarea solutiei s-a modificat de la incolor la galben, apoi portocaliu, roz, mov, albastru, turcoaz si, in final, verde inchis.

3.1.3. Analiza morfologica prin TEM

Caracterizarea detaliata a morfologiei nanoparticulelor de argint a fost obtinuta prin masuratorile de microscopie electronica de transmisie (TEM).



Figura 1-3. O imagine TEM representativa a nanoparticulelor triunghiulare de argint sintetizate. In interior este prezentata o imagine magnificata a nanotriunghiurilor de argint.

Figura 1-3 ilustreaza o imagine TEM reprezentativa a nanostructurilor de argint sintetizate care pune in evidenta, in mod clar, formarea nanoparticulelor individuale de argint, in special cu forma de triunghiuri sau triunghiuri tesite, avand dimensiunea laturii cuprinsa intre 115 nm si 123 nm. Aceste valori au fost obtinute prin analiza mai multor imagini TEM.

3.1.4. Rezonantele plasmonice de suprafata ale nanotriunghiurilor de argint

Proprietatile optice ale nanoparticulelor triunghiulare de argint sintetizate au fost investigate prin masuratorile spectroscopice de extinctie UV-VIS-NIR la sfarsitul procesului de sinteza. Spectrul de extinctie al suspensiei coloidale (Figura 2a-3) prezinta toate cele patru maxime corespunzatoare modurilor de excitatie plasmonica a nanoparticulelor triunghiulare [16].



Figura 2-3. Compararea spectrelor de extinctie (a) masurate si (b) calculate prin FDTD, corespunzatoare nanoparticulelor triunghiulare de argint sintetizate.

Cele doua benzi dominante si anume, banda intensa si larga situata la 818 nm si banda ingusta localizata la aproximativ 334 nm, sunt atribuite rezonantei plasmonice dipolare in plan si, respectiv, rezonantei plasmonice cuadrupolare in afara planului. Banda de intensitate scazuta, localizata la 410 nm este caracteristica rezonantei plasmonice dipolare in afara planului, iar banda localizata la 470 nm este specifica rezonantei plasmonice cuadrupolare in plan. Spectrul de extinctie calculat prin metoda numerica a diferentelor finite in domeniul temporal (FDTD) in Figura 2b-3 este in concordanta cu spectrul optic experimental in Figura 2a-3 si confirma raspunsul spectral al nanoparticulelor triunghiulare de argint izolate in domeniul UV–Vis–NIR.

3.2. Ajustatrea dimensiunii si morfologiei nanoparticulelor de argint

3.2.1. Efectul citratului de sodium asupra dimensiunii si morfologiei nanoparticulelor

Pentru intelegerea mecanismul de formare a nanoparticulelor de argint, a fost investigat efectul relativ al diferitilor componenti de reactie, incluzand concentratia de citrat de sodiu, chitosan si acid ascorbic. Efectul modificarii concentratiei de citrat de sodiu, in timp ce ceilalti parametri experimentali sunt mentinuti constanti, este semnificativ si o prima ilustrare este evidentiata in mod clar in Figura 3-3.



Figura 3-3. Imaginile TEM ale coloizilor de argint preparati prin cresterea concentratiei de citrat de sodiu (de la (a) la (g)). (h) O imagine magnificata a nanoparticulelor de argint invelite intr-un strat de chitosan.

Imaginile TEM in Figura 3-3 pun in evidenta evolutia nanoparticulelor, de la formele sferice initiale la cele triunghiulare, in functie de concentratia de citrat de sodiu. Concentratia ridicata de citrat de sodiu determina formarea, in principal, a nanoparticulelor anizotrope de dimensiuni mari, cu forma de triunghiuri si triunghiri tesite, precum si a unui numar mic de nanoparticule sferice. Nu se pot obtine triunghiuri de argint folosind o concentratie scazuta de citrat de sodiu, particulele sferice fiind produsul principal chiar si dupa prelungirea duratei de sinteza (Figura 3a-3). Imaginea magnificata a nanoparticulelor de argint, in Figura 3h-3, pune in evidenta, prin colorare in contrast, prezenta unui strat subtire de chitosan in jurul particulelor.

Efectul diferitilor parametrilor de reactie asupra dimensiunii, formei si morfologiei nanoparticulelor sintetizate a fost investigat, de asemenea, si prin spectroscopia de extinctie UV-VIS-NIR.

Figurea 4-3 ilustreaza spectrele de extinctie ale celor sapte probe sintetizate, masurate la sfarsitul procesului de sinteza, impreuna cu imaginile lor fotografice. Se remarca faptul ca, pe

masura ce pozitia benzilor plasmonice de suprafata localizate (LSPR) de deplaseaza spre lungimi de unda mai mari, de la 414 nm la 818 nm, probele isi modifica progresiv culoarea.



Figura 4-3. Spectrele de extinctie UV-VIS-NIR normalizate si imaginile fotografice corespunzatoare ale coloizilor de argint sintetizati prin cresterea concentratiei de citrat de sodiu (de la (a) la (g)). Numerele de pe flacoane corespund pozitiei spectrale ale rezonantei plasmonice dipolare in plan. Pentru comparatie, am inserat spectrul de extinctie al solutiei de germeni de crestere (cu linie punctata).

Solutia coloidala galbena prezinta un singur maxim de extinctie, usor asimetric, localizat la 414 nm, caracteristic rezonantei plasmonice a nanoparticulelor sferice de argint [17]. Mentionam faptul ca aceasta solutie este obtinuta cand procesul de crestere este condus in prezenta celei mai scazute concentratii de citrat de sodiu. Dimpotriva, solutia coloidala verde inchis prezinta patru maxime de extinctie iar procesul de crestere are loc in prezenta celei mai ridicate concentratii de citrat de sodiu. Spectrele celorlalte probe, preparate cu valori intermediare ale concentratiei de citrat de sodiu prezinta aceleasi caracteristici. In ceea ce priveste pozitiile spectrale discutate mai sus, benzile corespunzatoare sunt deplasate, si anume, rezonanta plasmonica dipolara in plan se deplaseaza spre lungimi de unda mai mici datorita scaderii dimensiunii laturilor triunghiurilor, iar rezonanta plasmonica cuadrupolara in afara planului se deplaseaza spre lungimi de unda mai mari datorita cresterii grosimei triunghiurilor. Spectrul optic de extinctie masurat in domeniul 410 -470 nm este usor mai intens decat ar fi de asteptat pentru probele care contin doar forme triunghiulare.

Acest rezultat poate fi explicat prin suprapunerea benzilor caracteristice triunghiurilor peste rezonantele plasmonice ale nanoparticulelor sferice de argint, care se formeaza in detrimentul triunghiurilor pentru o concentratie scazuta de citrat de sodiu.

3.2.2. Efectul concentratiei de chitosan asupra dimensiunii si morfologiei nanoparticuleor

Pentru a intelege rolul chitosanului s-au efectuat doua experimente comparative, si anume: (a) in absenta chitosanului in solutie si (b) in prezenta chitosanului in solutie.



Fig. 5-3. Spectrele UV-VIS-NIR normalizate ale probelor obtinute: (a) fara chitosan. (b) cu o concentratie a chitosanului de 2 mg/mL.

Figurea 5-3 ilustreaza spectrele de extinctie ale celor doua probe. Din analiza acestora se constata ca, in primul caz spectrul de extinctie (Figura 5a-3) prezinta caracteristici specifice nanoparticulelor sferice (banda dominanta la 423 nm), in timp ce in al doilea caz spectrul optic (Figure 5b-3) pune in evidenta formarea particulelor triunghiulare confirmata de prezenta modului plasmonic cuadrupolar la 340 nm si a benzii dipolare la 618 nm. Totusi, nanotriunghiurile pure pot fi obtinute doar in prezenta chitosanului si a unei concentratii ridicate de citrat de sodiu, ceea ce indica faptul ca cei doi compusi actioneaza synergistic in procesul de crestere anizotropa.

3.3. Stabilitatea nanocompozitelor de chitosan-argint sintetizate

3.3.1. Caracterizarea FT-IR

Pentru a analiza structura nanocompozitelor si a identifica grupurile moleculare care interactioneaza cu nanoparticulele de argint au fost effectuate masuratori de infrarosu cu transformata Fourier (FT-IR). Figura 6-3 prezinta doua spectre representative evidentiind

principalele spectre vibrationale ale chitosanului in acord cu datele spectroscopice raportate in literatura de specialitate [18].



Figure 6-3. Spectrele FT-IR spectra ale: (a) unui film pur de chitosan. (b) unui film de nanocompozite de chitosan-argint.

Majoritatea benzilor caracteristice chitosanului, si anume benzile de la 1650 cm⁻¹ (amida I caracteristica vibratiei de intindere C=O a gruparii acetil), 1409 cm⁻¹ (vibratia de indoire a gruparii OH), 1376 cm⁻¹ (modul vibrational de deformare simetrica a CH₃), 1323 cm⁻¹ (vibratia de balansare a CH₂ in alcoolul primar) si 1259 cm⁻¹ (vibratia amidei III datorata combinarii modului vibrational de deformare a N-H cu cel de intindere a C-N), nu sunt sensibile la prezenta suprafetei metalice. Totusi, banda cea mai intensa, localizata la 1557 cm⁻¹ in filmul pur de chitosan si atribuita gruparii amino se deplaseaza spre numere de unda mai mici (1548 cm⁻¹) in prezenta nanoparticulelor de argint. Acest rezultat evidentiaza implicarea gruparilor amino in interactiunea cu suprafata metalica, aceste grupari actionand ca puncte de legatura pentru stabilizarea nanoparticulelor de argint.

3.3.2. Studiul stabilitatii nanoparticulelor de chitosan-argint in diferite conditii de mediu

Performanta nanoparticulelor de argint in diferite aplicatii nu depinde doar de prepararea controlata in ceea ce priveste dimensiunea si forma acestora, ci si de stabilitatea particulelor in diferite conditii de mediu, si anume pe durata stocarii, la concentratii de sare, la modificarrea pHului, in fluidele biologice, etc.

In general, stabilitatea sistemelor coloidale se refera la tendinta acestora de a agrega sau de a sedimenta sub actiunea gravitatiei. Stabilitatea nanoparticulelor anizotrope in solutie ar trebui tratata, de asemenea, si in ceea ce priveste evolutia dimensiunii si a formei lor in diferite conditii fizice si chimice, incluzand durata depozitarii, modificari de pH, medii biologice, etc. In lucrarera de fata am investigat stabilitatea nanocompozitelor de chitosan-argint preparate in ceea ce priveste agregarea acestora si conservarea dimensiunii si a formei in diferite conditii de mediu. Rezultatele au aratat ca

lantul biopolimeric adsorbit pe suprafata acestora confera nanoparticulelor o protectie electrosterica, mentinandu-le segregate in soutie in diferite conditii de mediu, si anume pe durata stocarii, la concentratii de sare,la diferite valori ale pH-ului si in mediul celular.

Capitolul 4

Nanoparticulele Anizotrope de Argint Invelite in Chitosan ca Senzori Plasmonici Duali LSPR-SERS

4.1. Nanoparticulele anizotrope de argint invelite in chitosan ca senzori plasmonici duali LSPR-SERS in solutie

4.1.1. Sensibilitatea LSPR de indice de refractie (RI) efectiv (bulk)

Pentru modificarea indicelui de refractie efectiv (bulk) al mediului din jurul nanoparticulelor de la 1.333 (doar apa) la 1.473 (doar glicerina) au fost preaparate mai multe amestecuri de apa si glicerina.

Nanoparticulele de argint invelite in chitosan au fost separate de solutia originala prin centrifugare si au fost re-dispersate in amestecurile de apa si glicerina. Figura 1A-4 prezinta spectrele de extinctie UV-VIS-NIR normalizate ale celor opt probe suspendate in aceste amestecuri. Similaritatea spectrelor de extinctie, masurate inainte si dupa transferul in amestecurile de apa si glicerina, confirma stabilitatea ridicata a nanoparticulelor de argint. Este important de subliniat faptul ca prezenta chitosanului pe suprafata particulelor nu impiedica schimbul cu mediul din jurul acestora, mentinandu-se astfel abilitatea nanoparticulelor de a fi sensibile la modificarile valorilor indicelui de refractie.



Figura 1-4. (A) Spectrele de extinctie UV-VIS-NIR normalizate ale coloizilor de argint suspendati in solutii de glicerina de diferiti indici de refractie, de la stanga la dreapta: 1.333, 1.347, 1.364, 1.381, 1.398, 1.415, 1.432, and 1.473. Normalizarea spectrelor a fost facuta fata de banda plasmonica dipolara in plan. (B) Reprezentarea grafica ilustrand dependenta liniara a pozitiei benzilor plasmonice in functie de indicele de refractie. (\blacktriangle) banda plasmonica dipolara in plan, (\bullet) combinatia dintre banda cuadrupolara in plan si modul dipolar in afara planului, si (\blacksquare) banda cuadrupolara in afara planului.

Sensibilitatea rezonantelor plasmonice de suprafata localizate (LSPR) ale nanoparticulelor de argint invelite in chitosan fata de indicele de refractie efectiv al solutiilor a fost evaluata prin reprezentarea grafica a deplasarii pozitiei lungimii de unda a benzilor plasmonice ($\Delta\lambda_{max}$) in functie de indicele de refractie (Figura 1B-4). S-a observat o deplasare liniara a rezonantelor plasmonice inspre lungimi de unda mai mari odata ca cresterea indicelui de refractie al solventului. Din analiza de regresie liniara s-a obtinut o valoare a sensibilitatii bulk de indice de refractie de 387 nm RIU⁻¹ pentru banda plasmonica dipolara, 196 nm RIU⁻¹ pentru combinatia dintre banda cuadrupolara in plan si modul dipolar in afara planului si, respectiv, de 25 nm RIU⁻¹ pentru banda cuadrupolara in afara planului.

4.1.2. Sensibilitatea LSPR de suprafata

Metoda LSPR de detectie a analitilor biomoleculari a fost demonstrata anterior pentru un ansamblu de nanoparticule imobilizate pe un substrat transparent si, ulterior, a fost extinsa pana la limita unei singure nanoparticule [19]. In cazul de fata am utilizat ca potential chemosenzor LSPR nanoparticulele anizotrope de argint invelite in nanostraturi de chitosan, dispersate in solutie, iar ca molecula proba, p-ATP. Spre deosebire de alte molecule, tiolii interactioneaza foarte puternic cu suprafata de argint deoarece pot forma legaturi covalente cu atomii de pe suprafata de argint prin legaturi π cu atomii de sulf. Figura 2A-4, partea a, prezinta spectrul de extinctie al solutiei coloidale de nanoparticule de argint amestecate cu p-ATP (concentratie finala de p-ATP 9.9 x 10⁻⁶ M), masurat dupa cateva ore de la adaugarea analitului pentru a se obtine absorbtia maxima a moleculelor de p-ATP pe suprafata particulelor. Pentru comparatie, in Figura 2A-4, partea b, este ilustrat spectrul original al solutiei coloidale (fara p-ATP). In comparatie cu spectrul original al nanocompozitelor de argint-chitosan, in prezenta moleculelor de p-ATP se remarca o descrestere a intensitatii benzii plasmonice dipolare in plan si o deplasare a acesteia de 10 nm inspre lungimi de unda mai mari. In plus, maximul de absorbitie al celorlalte benzi plasmonice se deplaseaza, de asemenea spre lungimi de unda mai mari, dar pe un domeniu spectral mai mic (6 nm in cazul rezonantei plasmonice dipolare in afara planului si 2 nm in cazul rezonantei plasmonice cuadrupolare in afara planului). Acest rezultat este in concordanta cu cele anterioare care demonstreaza o sensibilitate mai mare a rezonantei plasmonice dipolare in plan fata de mediul chimic din jurul acestor nanocompozite.



Figura 2-4. (A) Spectrele de extinctie UV-VIS-NIR ale coloidului de argint: (a) dupa adaugarea solutiei de *p*-ATP, (b) inainte de adaugarea solutiei de *p*-ATP (B) Spectrul Raman al *p*-ATP (a) si spectrele SERS ale *p*-ATP masurate folosind ca linie excitatoare un laser la 785 nm (b), 633 nm (c), 532 nm (d). Pentru masuratorile SERS concentratia moleculelor de *p*-ATP in solutii este de 9.9 x 10^{-6} M.

Prezenta moleculelor de analit pe suprafata de argint determina o modificare a sarcinii electrice pe suprafata nanoparticulelor precum si variatia indicelui de refractie al mediului din jurul particulelor ceea ce, in consecinta, induce o descrestere a intensitatii benzilor de extinctie si, respectiv, deplasarea acestora inspre lungimi de unda mai mari. Aceste observatii pun in evidenta un rezultat relevant pentru investigatiile in mediile biologice, si anume faptul ca biopolimerul chitosan are rolul unui invelis protector excelent care impeidica agregarea nanoparticulelor, dar, in acelasi timp, permite difuzia moleculelor de analit prin nanoporozitatile sale interne si atasarea acestora de suprafata metalica.

4.1.3. Sensibilitatea SERS

Moleculele proba adsorbite pe suprafata de argint au fost identificata prin masuratorile de spectroscopie Raman amplificata de suprafata (SERS), care ofera atat specificitate, cat si o sensibililate mai ridicata comparativ cu masuratorile LSPR. Asa cum se poate observa in Figurea 1B-4, au fost inregistrate spectre SERS de inalta calitate, folosind ca surse de excitatie trei linii laser, doua in domeniul vizibil la532 si 632.8 nm, si una in infrarosu apropiat (NIR) la 785 nm. Din analiza amplificarii benzilor vibrationale specifice s-au identificat in mod clar prezenta si orientarea moleculelor de p-ATP pe suprafata de argint. Conform datelor din literatura, cele doua benzi pronuntate de la 1093 si 1596 cm⁻¹, impreuna cu alte doua benzi de intensitate medie, localizate la 465 si 1171 cm⁻¹, sunt atribuite modurilor vibrationale a₁ ale moleculelor de *p*-ATP, si anume vibratiei de intindere C-S, vibratiei de indoire C-C-C si vibratiei de indoire C-H [20]. Amplificarea puternica a vibratiei de intindere C-S si absenta modului de intindere S-H de la 2558 cm⁻¹ sugereaza ruperea legaturii S-H si atasarea moleculelor de *p*-ATP pe suprafata argintului prin intemediul atomilor de sulf.

Este important de remarcat faptul ca nu apare semnal SERS characteristic biopolimerului chitosan. Un comportament similar a fost raportat anterior un literatura in cazul altor polimeri utilizati atat pentru stabilizarea nanoparticulelor metalice folosite ca reporteri SERS, cat si pentru fabricarea substraturilor SERS biocompatibile [21].

Ca o dovada a conceptului pentru aplicatii in biodetectie si a functionalitatii duble a platformei plasmonice am demonstrat, prin masuratorile combinate LSPR-SERS, detectia unei molecule biologice relevante, adenina. Am determinat valoarea de 12×10^{-6} M ca fiind concentratia de adenina cea mai mica detectabila folosind nanoparticulele coloidale anizotrope de argint.

4.2. Nanoparticulele anizotrope de argint invelite in chitosan pentru detectia SERS la nivel unimolecular

In continuare suntem interesati sa obtinem o limita de detectie SERS cat mai joasa, pana la nivelul unei singure molecule. Pentru realizarea acestui obiectiv este foarte importanta producerea punctelor fierbinti (*hot-spots*), cum sunt spatiile goale si jonctiunile create intre nanoparticulele interconectate. Am demonstrat anterior ca nanoparticulele nu pot fi agregate nici in prezenta unui agent de destabilizare. In consecinta, am putea produce *hot-spots* intre nanoparticulele interconectate prin asamblarea a 2-3 nanoparticule anizotrope pe un substrat solid, in urma evaporarii solventului. In acest sens a fost folosita o metoda simpla, prin picurare, pentru a depune filme subtiri care constau in nanoparticule de chitosan-argint amestecate anterior cu molecule de analit [22].



Figura 3-4. Ilustrarea schematica a: (a) procedurii tipice, in doi pasi, de preparare a nanoparticulelor anizotrope de argint invelite in chitosan si (b) prepararii filmului solid.

Prin aceasta procedura se formeaza ansambluri mici de nanoparticule anizotrope de argint cu spatii inguste intre ele, care pot produce o amplificare uriasa a semnalului Raman al moleculelor localizate in aceste regiuni. Figura 6-4 prezinta schematic atat prepararea nanoparticulelor anizotrope de argint, cat si a substraturilor SERS.

4.2.1. Caracterizarea morfologica si optica a substratelor SERS

Caracterizarea detaliata a morfologiei filmelor a fost obtinuta prin masuratorile de microscopie de forta atomica (AFM) si microscopie electronica de baleiaj (SEM). Imaginile AFM si SEM, in Figura 4-4 pun in evidenta atat prezenta nanoparticulelor izolate de argint, cat si a ansamblurilor mici formate pe suprafata solida.



Figura 4-4. (a) O imagine AFM reprezentativa a unui film activ SERS. Scala este de 1 μ m. (b) O imagine SEM reprezentativa a unui film activ SERS. In interior este prezentata o imagine magnificata a ansamblurilor mici formate pe substratul solid.

Proprietatile optice ale filmelor astfel preparate sunt investigate prin masuratorile UV-VIS-NIR. Figura 8-4 ilustreaza spectrele de extinctie UV-VIS-NIR ale solutiei coloidale si substratului SERS. In comparatie cu spectrul nanocompozitelor coloidale de argint-chitosan (Figura 8b-4), benzile plasmonice ale filmului solid se deplaseaza cu aproximativ 7 nm inspre lungimi de unda mai mari, sunt usor largite si intensitatea acestora scade considerabil. Deplasarea si largirea benzilor poate fi determinata de formarea dimerilor, trimerilor si a ansamblurilor mici pe suprafata de cuart, asa cum se observa in imaginile SEM (Figure 7b-4).



Figure 5-4. Spectrele de extinctie UV-VIS-NIR ale (a) solutiei coloidale de nanoparticule de argint in mediul de crestere si (b) filmului preparat cu o concentratie de adenina de 12×10^{-12} M. Sageata indica pozitia liniei laser excitatoare. In interiorul din stanga este ilustrata o imagine TEM reprezentativa a nanoparticulelor de argint preparate. In interiorul din dreapta este ilustrat un dimer de nanoparticule anozotrope de argint inglobat in matricea polimerica.

4.2.2. Detectia SERS a ansamblului de molecule de adenina

Pentru a evalua activitatea SERS a substraturilor preparate masuratorile au fost efectuate mai intai pe proba cu cea mai mare concentratie de adenina (12×10^{-6} M concentratie finala).



Figura 6-4. (a) Spectrul SERS al adeninei pe film solid (a). Spectrul Raman al adeninei (b). Concentratia moleculelor de adenina pentru masuratorile SERS este de 12×10^{-6} M. (b) Reprezentarea schematica a orientarii moleculei de adenine fata de suprafata de argint.

Figura 6a-4 partea (a) prezinta spectrul SERS al adeninei inregistrat folosindu-se ca linie excitatoare un laser cu lungimea de unda de 632.8 nm. Pentru comparatie, in Figura 6a-4 partea (b) este ilustrat spectrul Raman al adeninei. Spectrul prezentat in Figura 6a (a)-4 identifica in mod clar prezenta moleculelor de analit pe suprafata de argint si permite elucidarea orientarii acestora prin analiza amplificarii benzilor vibrationale specifice. Benzile proeminente de la 737 si 1331 cm⁻¹ prezente in spectrul SERS al adeninei corespund celor de la 722 cm⁻¹ (vibratia de respiratie a intregului inel al moleculei) si 1333 cm⁻¹ (intindere C5-N7, N1-C2, indoire C2-H, C8-H) din spectrul Raman al adeninei [23].

Analiza spectrului SERS indica faptul ca interactiunea cu suprafata de argint are loc prin intermediul gruparilor amino ale adeninei si ca moleculele sunt orientate inclinat fata de suprafata metalica, asa cum se poate observa in Figura 6b-4.

Analiza substraturilor SERS extreme de populate poate ascunde prezenta *punctelor firerbinti* si comportamentul dinamic ale moleculelor proba, care sunt foarte importante in caracterizarea experimentelor SERS. In consecinta, am redus concentratia de molecule proba. Am constatat ca filmele care contin contin concentratii mai mici de adenina prezinta aceleasi caracteristici, doar ca intensitatea semnalului SERS scade progresiv. In plus, spectrele colectate de pe filmul cu cea mai scazuta concentratie de adenina prezinta fluctuatii temporale semnificative ale intensitatii semnalului anumitor benzi, precum si a raportului intensitatii benzilor.



Figura 7-4. Sus: Hartile spatiale SERS 3D obtinute prin reprezentarea distributiei intensitatii modului vibrational de la 737 cm⁻¹ pe suprafetele scanate ale filmelor continand diferite concentratii de adenina (a) 12×10^{-6} M, (b) 12×10^{-9} M, (c) 12×10^{-12} M. Jos: Spectre SERS ale adeninei colectate din diferite puncte ale hartilor prezentate sus. Harta din figura C arata ca adenine poate fi detectata in regim unimolecular. Scala este 2 µm.

Prin imagistica SERS au fost obtinute informatii suplimentare in ceea ce priveste performanta substraturilor testate.



Figura 8-4. Corelarea hartii SERS cu distributia nanoparticuleor pe suprafata, determinate prin AFM. (a) harta SERS neprocesata corespunzatoare hartii procesate prezentate in (b). (b) harta SERS procesata (transparenta) benzii adeninei de la 737 cm⁻¹ suprapusa peste imaginea AFM. Aria scanata prin AFM este mai mare decat aria SERS scanata. Scala este 1 μ m. (c) Exemple de spectre SERS colectate din spoturile indicate in (a) si (b). Spectrul marcat cu * a fost colectat de pe particulele individuale.

Figura 7-4 prezinta imaginile SERS obtinute prin reprezentarea intensitatii SERS a benzii de la 737 cm⁻¹ pe aria scanata a filmelor continand diferite concentratii de adenina, asa cum este indicat, impreuna cu cateva spectr SERS selectate din diferite locuri de pe suprafata filmelor, punand in evidenta diferite nivele de amplificare a semnalului. Astfel, Figura 7a-4 ilustreaza o imagine SERS colectata de pe fimul cu o concentratie a adeninei de 12×10^{-6} M. Desi se observa o distributie neregulata a intensitatii SERS pe suprafata selectata, este important de mentionat faptul ca s-au putut colecta spectre SERS pe toata suprafata scanata. Asa cum este de asteptat, micsorarea treptata a concentratiei de adenina determina o scadere a intensitatii semnalului SERS (a se vedea Figura 7b-4).

Pentru a investiga originea celor mai intense zone SERS am corelat corelat morfologia filmelor cu eficienta lor SERS. Figura 8b-4 illustreaza o imagine corelata AFM-Raman obtinuta prin suprapunerea hartii spatiale SERS peste imaginea AFM corespunzand aceleasi arii scanate. Regiunile cu amplificare foarte mare a semnalului Raman coincid cu ansamblurile de nanoparticule, sub forma de dimeri, trimeri sau configuratii mai complexe. Figure 8c-4 prezinta cateva spectre SERS corespunzand zonelor indicate prin numerele 1-4 in Figura 8-4 partile a si b. Este demonstrat faptul ca nanoparticulele cuplate pot crea puncte fierbinti in care se produce o amplificare uriasa a campului electromagnetic, ceea ce determina o crestere foarte mare a intensitatii semnalului Raman, fiind posibila detectia semnalului SERS chiar si de la o singura molecula [24]. Este de asteptat ca, in timpul evaporarii solventului, moleculele de analit sa fi fost nu doar legate de suprafata

nanoparticuleor, ci si prinse in spatiile create intre nanoparticulele interconectate. In consecinta, semanul Raman cel mai intens este produs de aceste puncte fierbinti, a caror densitate variaza pe suprafata filmului (a se vedea Figura 8-4).

4.2.3. Detectia SERS unimoleculara a adeninei

In continuare am investigat fimul preparat cu o concentratie a adeninei de 12 x 10⁻¹² M, deoarece detectia unor concentratii extreme de scazute poate fi considerata ca o dovada a unei sensibilitati inspre limita unimoleculara. Figura 7c-4 illustreaza o imagine SERS a modului vibrational al adeninei de la 737 cm⁻¹, colectata de pe filmul cu cea mai scazuta concentratie de analit. Se poate observa ca activitatea SERS este extrem de localizata, corespunzand catorva zone active Raman. Spectrele SERS in Figura 7c-4 de jos pun in evidenta faptul ca aceste puncte fierbinti produc o amplificare uriasa, fiind astfel posibila detectia semnalului SERS chiar si de la o concentratie atat de scazuta de analit. Pe baza analizei spectrale se remarca o modificare semnificativa a formei spectrului SERS in functie de punctele firbinti din care este colectat (a se vedea Figura 9A-4). Astfel, am constatat ca anumite puncte firbinti produc o amplificare mare Raman in special pentru anumite moduri SERS care erau slabe sau chiar inactive in spectrul colectat de pe filmul cu o concentratie ridicata a adeninei. Avand in vedere regulile de selectie in SERS, potrivit carora amplificarea maxima se produce pentru modurile vibrationale care implica o modificare mare a polarizabilitatii perpendicular pe suprafata metalului, am presupus ca aceste diferente spectrale sunt determinate de reorientarea moleculelor de analit pe durata masuratorilor.



Figure 9-4. (A)Prezentarea in cascada a evolutiei in timp a unor spectre SERS ale adeninei, colectate de pe filmul cu cea mai scazuta concentratie de adenine, punand in evidenta fluctuatiile specifice regimului de unimolecula. (B) Prezentarea in cascada a evolutiei in timp a spectrelor adeninei colectate de pe un punct fierbinte localizat pe filmul cu cea mai ridicata concentratie de adenine. Timpul de integrare: 0.5 s, laser: 632.8 nm

Evolutia in timp a semnalului SERS colectat din diferite puncte fierbinti localizate pe suprafata substratului cu cea mai scazuta concentratie de adenina a fost investigata, de asemenea, prin

colectarea seriilor temporale a spectrelor SERS. Am remarcat o fluctuatie spectaculoasa in timp a intensitatii anumitor benzi spectrale, precum si a raportului intensitatilor benzilor, asa cum se poate observa in Figura 9A-4.

Este important de specificat ca aceasta variatie in timp a semnalului SERS in punctele fierbinti poate fi observata doar pe proba cu cea mai scazuta concentratie de adenina. Prin marirea treptata a concentratiei de adenine intensitatea semnalului SERS creste, iar spectrele SERS colectate din diferite regiuni ale filmelor sunt similare. Figura 9B-4 prezinta o serie temporala a spectelor SERS colectate dintr-un punct fierbinte localizat pe filmul cu cea mai ridicata concentratie de adenina. Dupa cum se poate observa, spectrul este foarte stabil in timp. Reproductibilitatea masuratorilor SERS a fost testata prin colectarea, in acelasi mod, a mai multor spectre individuale si serii temporale de pe regiuni ale filmelor, iar diferentele au fost doar in ceea ce priveste intensitatea spectelor, fara modificari semnificative ale pozitiei benzilor, grosimii benzilor sau a raportului intensitatilor benzilor.

Posibilitatea de a inregistra un semnal SERS de la o concentratie extrem de scazuta de analit, doar de pe cateva regiuni ale suprafetei substratului, coroborata cu un fluctuatiile semnalului in timp ne conduc la concluzia ca nanoparticulele anizotrope de argint inglobate intr-un film de chitosan sunt substraturi SERS foarte eficiente, capabile sa detecteze adenina la nivel unimolecular.

Capitolul 5

Activitatea Antibacteriana Sinergistica a Nanocompozitelor de Chitosan-Argint asupra *Staphylococcus Aureus*

5.1. Determinarea valorilor MIC si MBC

In studiul de fata am efectuat teste comparative pentru a evalua impactul nanoparticulelor de argint, al compozitelor de chitosan-argint si al biopolimerului chitosan asupra a doua tulpini reprezentative de *Staphylococcus aureus* (S. aureus) rezistente la meticilina. Testele au fost efectuate prin incubarea bacteriilor in prezenta a diferitelor concentratii de nanoparticule si chitosan. S-au preparat doua probe suplimentare, si anume controlul negativ (doar mediu steril de crestere), si controlul pozitiv (suspensie bacteriana fara nanoparticule sau chitosan). Efectele antimicrobiene au fost evaluate determinand concentratia minima inhibitoare (MIC) si concentratia minima bactericida (MBC), care reprezinta metodele microbiologice standard de evaluare a proprietatilor bacteriostatice si bactericide ale agentilor antimicrobieni. Cresterea bacteriilor a fost evaluata vizual si a fost determinata valoarea MIC corespunzatoare concentratiei minime care inhiba complet cresterea. Pentru a determina MBC, au fost extrase din godeurile in care nu a fost vizibila cresterea bacteriilor volume identice (100 μ L) de suspensie bacteriana incubata cu nanoparticule sau chitosan si depuse pe placute de agar Mueller Hinton. Apoi placutele au fost incubate la 37°C timp de 24 ore. Dupa incubare au fost numarate coloniile formatoare de unitati (CFUs), corespunzatoare numarului de celule supravietuitoare. Valoarea MBC corespunde concentratiei minime care inhiba formarea coloniilor. Pentru a confirma reproductibilitatea rezultatelor noastre, toate testele antibacteriene au fost facute in duplicat si au fost repetate dupa cateva zile. Rezultatele sunt prezentate in Tabelul 1-5 si reprezinta valorile medii MIC si MBC pentru fiecare agent antibacterian testat. Deviatia standard pentru valorile MIC si MBC este, de asemenea, prezentata in Tabelul 1-5.

Tabelul	1-5.	MIC	(µg/mL)	si	MBC	(µg/mL)	а	nanocompozitelor	chitosan-argint,	nanoparticulelor	de	argint	si	а
chitosan	ului a	supra	i a doua t	ulp	ini de	S. aureus	5.							

Tulpina	Nanocompo chitosan-arg Sintetizate la	zite int 1 0 °C	Nanocom chitosan-a sintetizate (4 mM T	pozite argint la 35 °C CSC)	Nanocompozite chitosan-argint sintetizate la 35 °C (16.5 mM TSC)		Nanoparticule de argint (fara chitosan) sintetizate la 0 °C		Chitosan	
	MIC	MBC	MIC	MBC	MIC	MBC	MIC	MBC	MIC	MBC
UCLA 8076	1.25 ± 0.75	6 ± 0	4 ± 0	15 ± 0	4.5 ± 1.5	19 ± 3	9 ± 4	>28	10 ± 0	30
1190	0.75 ± 0.25	6 ± 0	4 ± 0	13.5 ± 1.5	6 ± 0	22 ± 0	10.5 ± 2.5	>28	10 ± 0	30

Pentru nanoparticulele de argint fara chitosan valorile MIC si MBC sunt mai mici sau similare cu cele raportate anterior in literatura [9]. Cand este aplicat singur, chitosanul exercita efecte antibacteriene la concentratii similare cu cele prezentate in literatura [25]. Nanoparticulele de argint

invelite in chitosan, sintetizate atat la 0°C, cat si la 35°C au efecte mai pronuntate decat componentii lor [26]. Acest fapt este evident in special in ceea ce priveste actiunea lor bacteriostatica, determinata prin valoarea MIC. Efectul sinergistic observat poate fi explicat prin modificarea chimiei suprafetei nanoparticulelor si, in consecinta, a proprietatilor lor biologice, in urma acoperirii cu un biopolimer.

5.2. Imagistica AFM a efectelor antibacteriene ale nanoparticulelor de argint asupra S. aureus

In acest studiu am folosit microscopia de forta atomica (AFM) pentru a investiga modificarile morfologice si structurale induse in celulele de *S. aureus*, dupa expunerea la nanoparticulele de argint invelite in chitosan. A fost utilizat modul AC pentru a obtine in timpul scanarii atat imaginile topografice AFM, cat si cele de faza (a se vedea Figura 1-5).



Figura 1-5. Imagini topografice AFM representative ale *S. aureus*: (a) fara tratament, (b), (c) dupa tratamentul cu nanocompozite chitosan-argint sintetizate la 0 °C. Imaginile AFM de faza (d-f) si analiza de sectiune eficace (g-i) corespunzatoare topografiilor.

Imaginea topografica si cea de faza corespunzatoare (Figura 1-5 a si d) ilustreaza forma tipica, aproximativ sferica a unui *S. aureus* izolat, inainte de expunerea la nanoparticulele de argint. Dupa tratamentul cu nanocompozitele de chitosan-argint se poate observa o modificare substantiala a structurii celulelor de *S. aureus*. Imaginile topografice AFM in Figura 1-5 b si c ilustreaza in mod clar formarea mai multor cratere adanci in structura biofilmului ca rezultat al ruperii membranei celulare dupa incubarea cu nanoparticulele de chitosan-argint. Mai mult, imaginile de faza corespunzatoare (Figura 1-5 e si f) nu sunt afectate de topografia locala si pun in evidenta variatiile

in interactiunea varf-proba, care sunt in concordanta cu modificarile proprietatilor suprafetei ca urmare a deteriorarii integritatii celulei bacteriene. Analiza de sectiune eficace in Figura 1-5 h si i demonstreaza ca gaurile distincte formate in biofilmul de bacterii provin din eliberarea continutului bacterian in urma tratamentului cu nanocompozitele de chitosan-argint.

5.3. Masuratorile SERS

Figura 2-5 a si b ilustreaza spectrele de imprastire Raman amplificata de suprafata (SERS) colectate din amestecuri de 700 μ l coloid de argint si 100 μ l *S. aureus* (10⁵ CFU/mL). Pentru referinta, este masurat spectrul SERS al solutiei coloidale de nanoparticule de argint (fara a se adauga bacterii) si, in acest caz, nu se obtine semnal Raman specific (Figura 2c-5). Analiza ulterioara a amplificarii benzilor vibrationale demonstreaza interactiunea dintre celulele bacteriene si suprafata de argint si identifica biochimia suprafetei celulare a *S. aureus* [27]. Banda proeminenta de la 741 cm⁻¹ este caracteristica bacteriilor Gram-pozitive si provine din vibratiile inelului glicozidic asociat cu prezenta polizaharidelor pe suprafata celulei. Benzile de la 966 si 1035 cm⁻¹ sunt determinate, probabil, de vibratiile componentilor stratului de lipide din peretii celulari si membrane, iar domeniul spectral 1220-1660 cm⁻¹ a fost atribuit anterior vibratiilor amidei I, II si III asociata cu vibratiile de intindere ale scheletului proteic si ale acizilor carboxilici. Benzile de la 1090 si 1460 cm⁻¹ pot fi atribuite modurilor vibrationale ale proteinelor.



Figure 2-5. Spectrele SERS ale *Staphylococcus aureus* masurate in solutie folosind ca sursa de excitatre un laser cu lungimea de unda de 632.8 nm. (a) cu nanoparticule de argint ca substrat SERS, (b) cu bionanocompozite de chitosanargint ca substrat SERS. Concentratia finala a probei bacteriene a fost 1.25×10^4 CFU/mL. (c) Spectrul SERS al solutiei coloidale de argint (fara a se adauga bacterii).

Este important de mentionat faptul ca se observa o scadere semnificativa a semnalului Raman in cazul in care se folosesc nanocompozitele de chitosan-argint ca substrat SERS (Figura 2b-5). In acest caz presupunem ca stratul de chitosan din jurul nanoparticulelor impiedica interactiunea dierecta dintre celulele bacteriene si miezul metalic, precum si agregarea nanoparticulelor, fapt care duce la o scadere pronuntata a semnalului SERS.

Concluzii

In aceasta teza am preparat, caracterizat si studiat proprietatile optice si mecanismele de formare ale nanocompozitelor anizotrope de chitosan si metal nobil. In plus, am demonstrat aplicabiliatea nanoparticulelor sintetizate in detectia, imagistica si terapia biomedicala.

- 1. Am sintetizat nanocompozite de aur-chitosan de diferite dimensiuni, forme si morfologii.
- 2. Am obtinut nanostructuri plasmonice biocompatibile, bazate pe chitosan si nanoparticule anizotrope de argint, ale caror rezonante plasmonice sunt ajustabile.
- 3. Am introdus un sensor plasmonic multifunctional in solutie prin combinarea a doua metode de detectie: LSPR-SERS.
- 4. Am introdus un substrat SERS nou, biocompatibil bazat pe ansambluri mici de nanoparticule anizotrope de argint inglobate intr-un film de chitosan.
- 5. Am demonstrat ca biopolimerul chitosan si nanoparticulele de argint actioneaza sinergistic asupra a doua tulpini Gram-pozitive de *Staphylococcus aureus* rezistent la meticilina.

Referinte

- S. Link, M. A. El-Sayed. Optical properties and ultrafast dynamics of metallic nanocrystals Annu. Rev. Phys. Chem. 54 (2003) 331-366.
- [2] P. K. Jain, X. Huang, I. H. El-Sayed, M. A. P. El-Sayed. Review of some interesting surface plasmon resonance-enhanced properties of noble metal nanoparticles and their applications to biosystems. Plasmonics. 2 (2007) 107-118.
- [3] J. N. Anker, W. P. Hall, O. Lyandres, N. C. Shah, J. Zhao, R. P. Van Duyne. Biosensing with plasmonic nanosensors. Nat. Mater. 7 (2008) 442-453.
- [4] A. J. Haes, R. P. Van Duyne. A nanoscale optical biosensor: sensitivity and selectivity of an approach based on the localized surface plasmon resonance of triangular silver nanoparticles. J. Am. Chem. Soc. 124 (2002)10596–10604.
- [5] W. Xie, P. Qiu, C. Mao. Bio-imaging, detection and analysis by using nanostructures as SERS substrates. J. Mater. Chem. 21 (2011) 5190-5202.
- [6] M. Baia, S. Astilean, T. Iliescu. Raman and SERS investigations of pharmaceuticals. (2008) Berlin: Springer.
- [7] L.F.E. Cristobal, G.A.M. Castanon, R.EM Martinez, J.P.L. Rodriguez, N.P. Marin, J.F.R. Macias, F. Ruiz. Antibacterial effect of silver nanoparticles against Streptococcus mutans. Mater. Lett. 63 (2009)
- [8] J.S. Kim, E. Kuk, K. N. Yu, J. H. Kim, S. J. Park, H. J. Lee, S. H. Kim, Y.K. Park, Y. H. Park, C.Y. Hwang, Y. K. Kim, Y. S. Lee, D. H. Jeong, M. H. Cho. Antimicrobial effects of silver nanoparticles. Nanomedicine: Nanotechnology, Biology, and Medicine 3 (2007) 95–101.
- [9] J. R. Morones, J. L. Elechiguerra, A. Camacho, K. Holt, J.B. Kouri, J.T. Ramirez, M.J. Yacaman. *The* bactericidal effect of silver nanoparticles. Nanotechnology 16 (2005) 2346–2353.
- [10] M. Rinaudo. Chitin and chitosan: Properties and applications. Prog. Polym. Sci. 31 (2006) 603-632
- [11] M.N.V.Ravi Kumar, R.A.A.Muzzarelli, C.Muzzarelli, H.Sashiwa, A.J.Domb. Chitosan Chemistry and Pharmaceutical Perspectives. Chem. Rev. 104 (2004) 6017- 6084.
- [12] M. Potara, D. Maniu, S.Astilean. The synthesis of biocompatible and SERS-active gold nanoparticles using chitosan. Nanotechnology. 20 (2009) 315602 (7pp).
- [13] P. K. Jain, K. S. Lee, I. H. El-Sayed, M. A. El-Sayed. Calculated absorption and scattering properties of gold nanoparticles of different size, shape, and composition: Applications in biological imaging and biomedicine. J. Phys. Chem. B 110 (2006) 7238-7248
- [14] W. Xu, S. Xu, X. Ji, B. Song, H. Yuan, L. Mac, Y Bai. Preparation of gold colloid monolayer by immunological identification. Colloids Surf. B. 40 (2005) 169-172.
- [15] M. Potara, A. Gabudean, S. Astilean. Solution-phase, dual LSPR-SERS plasmonic sensors of high sensitivity and stability based on chitosan-coated anisotropic silver nanoparticles. J. Mater. Chem. 21 (2011) 3625-3633.
- [16] I. Pastoriza-Santos, L. M. Liz-Marzan. Colloidal silver nanoplates. State of the art and future challenges. J. Mater. Chem. 18 (2008) 1724–1737.
- [17] M. C. Moulton, L. K. Braydich-Stolle, M. N. Nadagouda, S. Kunzelman, S. M. Hussain, R. S. Varma. Synthesis, characterization and biocompatibility of "green" synthesized silver nanoparticles using tea polyphenols. Nanoscale. 2 (2010) 763-770
- [18] G. Socrates. Infrared and Raman Characteristic Group Frequencies (2001) 3rd edn (Chichester: Wiley)
- [19] L. J. Sherry, R. Jin, C. A. Mirkin, G. C. Schatz, R. P. Van Duyne. *Localized surface plasmon resonance spectroscopy of single silver triangular nanoprisms*. Nano Lett. **6** (2006) 2060–2065.
- [20] X. Zou, S. Dong. Surface-enhanced Raman scattering studies on aggregated silver nanoplates in aqueous solution. J. Phys. Chem. B. 110 (2006) 21545–21550.
- [21] L. Rodriguez-Lorenzo, R. A. Alvarez-Puebla, F. J. Garcia de Abajo, L. M. Liz-Marzan. Surface enhanced Raman scattering using star-shaped gold colloidal nanoparticles. J. Phys. Chem. C 114 (2010) 7336– 7340.
- [22] M. Potara, M. Baia, C. Farcau, S. Astilean, Chitosan-coated anisotropic silver nanoparticles as a SERS substrate for single molecule detection, Nanotechnology 23 (2012) Article number 055501(10pp).
- [23] B. Giese, D. McNaughton. Surface-enhanced Raman spectroscopic and Density Functional Theory study of adenine adsorption to silver surfaces. J. Phys. Chem. B 106 (2002) 101-112.
- [24] J. P. Camden, J. A. Dieringer, Y. Wang, D. J. Masiello, L. D. Marks, G. C. Schatz, R. P. Van Duyne. Probing the structure of single-molecule surface- enhanced Raman scattering hot spots. J. Am. Chem.

Soc. 130 (2008) 12616-12617

- [25] L. Qi, Z. Xu, X. Jiang, C. Hu, X. Zou. *Preparation and antibacterial activity of chitosan nanoparticles*. Carbohydr. Res. **339** (2004) 2693–2700.
- [26] M. Potara, E. Jakab, A. Damert, O. Popescu, V. Canpean, S. Astilean, Synergistic antibacterial activity of chitosan-silver nanocomposites on Staphylococcus aureus, Nanotechnology 22 (2011) Article number 135101 (9pp)
- [27] H. Chu, Y. Huang, Y. Zhao. Silver nanorod arrays as a surface-enhanced Raman scattering substrate for foodborne pathogenic bacteria detection. Appl. Spectrosc. 62 (2008) 922-931.